

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie, idet jeg tilføjer, at der selvfølgelig fra Ministeriets Side vil blive vist Provins-havnene og deres Takster det Hensyn, som maa anses for forsvarligt af Hensyn til de enkelte Havnes økonomiske Forhold. Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Tilvebringelse af en dobbeltsporet Jernbanebro over Lille Bælt m. v.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1941; Udvalgets Erklæring og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 2495).

Der var ikke stillet Ændringsforslag!

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren (Tange): Jeg skal paa Udvalgsflertallets Vegne, nemlig paa 14 af de 15 Udvalgsmedlemmers Vegne, anbefale at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er oversendt til dette høje Ting fra Landstinget. De Ændringer, Lovforslaget er undergaaet i det andet høje Ting, er ikke af principiel Art, og Udvalget har ikke næret nogen Betænkelighed ved at tiltræde dem: Den af Landstinget i § 1 foretagne Ændring gaar kun ud paa, at man skal begrænse Bevillingerne noget de første Aar, idet det bestemmes, at der i de to første Aar kun kan anvendes i alt 1 Mill. Kr. og i de første 4 Aar i alt 5 Mill. Kr. Jeg ser ikke, at det vil have anden Indflydelse end den, at man herefter maa regne med en tiaarig Byggeperiode i Stedet for, som det oprindelig var tænkt, en 8—10-aarig Periode. Skulde det efter fem Aars Forløb vise sig, at Statens økonomiske Forhold er saadanne, at man er i Stand til at sætte større Kraft paa, er der intet til Hinder derfor. Det andet Ændringsforslag gaar kun ud paa at fastslaa, at de 1,5 Mill. Kr., som det vil koste at udbygge Pillerne, for

at der senere kan opføres en Færdselsbro, ikke skal belastes Statsbanernes Budget, men opføres paa Ministeriet for offentlige Arbejders Budget. Som det maaske vil erindres, henstillede Folketingets Udvalg dette i Betænkningen, men Landstingets Udvalg har fundet det rigtigt at lovfæste det, og jeg ser ikke, at der er noget til Hinder derfor, selv om jeg i og for sig mener, at det er tilstrækkeligt at skrive det i Betænkningen. Det er kun disse to Ændringer, Lovforslaget er undergaaet i det andet høje Ting, og jeg anbefaler det derfor til Vedtagelse i dette høje Ting i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Landstinget.

J. Jacobsen: Det foreliggende Lovforslag om en Lille Bælts Bro har nu været gennem det andet Ting, det overvejende, regulerende og prøvende Ting, og efter at have gennemgaaet denne Skærsild, fremtræder det nu i en noget ændret, men efter min Mening ingenlunde forbedret Skikkelse. Den Ændring, som gaar ud paa, at de 1,5 Mill. Kr., der skal anvendes som Forberedelse til Anlæg af en Vejbro, ikke maa falde Statsbanernes Anlægsbudget til Byrde, skal jeg ikke indvende noget imod, Staten skal jo staa bagved Bevillingen saavel til Jernbanebroen som til Vejbroen, om man saa tager Beløbet af den ene Lomme eller den anden, gør jo ikke nogen Forskel. Derimod maa jeg udtale, at den anden Ændring, der gaar ud paa at lovfæste et vist langsomt Tempo i Anlæggets Udførelse, idet man altsaa vil lovfæste en Anlægsperiode af ca. 10 Aar, ikke tiltaler mig. Jeg tør maaske ikke sige, at denne Ændring er Udtryk for en noget vaklende Samvittighed hos det høje Overhus overfor dette netop i nærværende vanskelige økonomiske Situation at binde Statskassen til saa store Udgifter, som der her er Tale om. Derimod tør jeg hævde, at Ændringen ikke er Udtryk for nogen særlig stærkt udviklet Forretnings-sans hos det høje Landsting; thi at udstrække Anlægstiden betyder naturligvis en Fordyrelse af Projektet i dets Helhed. Endvidere viser Ændringen tydeligt nok, at jeg og mine Meningsfæller havde Ret i vor Opfattelse, at Vedtagelsen af de foreliggende Lovforslag uden Skade kunde være udsendt et Aars Tid eller to, indtil Grundlaget for vor Økonomi var bragt saaledes i Orden, at vi i nogen Maade vidste, hvor vi var henne. Derfor maa jeg og mine Meningsfæller fremdeles stemme mod Forslaget.

Jeg vil gerne føje til, at vi gør det med en Beklagelse af paa den Maade at skulle gaa imod vor højttærede Trafikminister. Vi